

Lovforslag nr. L 134. Fremsat den 9. december 1998 af miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om planlægning

(VVM-regler¹⁾ m.v.)

§ 1

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 563 af 30. juni 1997, som ændret ved § 4 i lov nr. 478 af 1. juli 1998 og § 3 i lov nr. 479 af 1. juli 1998, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 3, nr. 4, affattes således:

»4) de i § 6 c nævnte anlæg,«.

2. I § 6, stk. 8, ændres »stk. 3, nr. 4,« til: »§ 6 c«.

3. Efter § 6 b indsættes:

»§ 6 c. Større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, må ikke påbegyndes, før der er tilvejebragt retningslinier i regionplanen om beliggenheden og udformningen af anlægget med tilhørende redegørelse, jf. § 6, stk. 8.

Stk. 2. Hvis et ønsket anlæg i øvrigt er i overensstemmelse med retningslinierne i regionplanen, påhviler det amtsrådet, Københavns Kommunalbestyrelse eller Frederiksberg Kommunalbestyrelse snarest at tilvejebringe et forslag til regionplantillæg og derefter fremme sagen mest muligt. Pligten gælder dog ikke, hvis en nødvendig tilladelse efter § 35 ikke kan opnås.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at anlæg, der er omfattet af stk. 1, ikke må påbegyndes uden amtsrådets, Københavns Kommunalbestyrelses eller Frederiksberg Kommunalbestyrelses tilladelse.«

4. I § 7, stk. 1, 2 og 3, ændres »Borgerrepræsentation« til: »Kommunalbestyrelse«.

5. I § 7, stk. 3, og i § 8 ændres »§ 6, stk. 3, nr. 4,« til: »§ 6 c«.

6. I § 8 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af

- 1) afgørelser om, at et anlæg er omfattet eller ikke er omfattet af bestemmelserne i § 6 c,
- 2) beslutninger om, at et forslag til regionplanretningslinier for et anlæg, der er omfattet af bestemmelserne i § 6 c, ikke vedtages,
- 3) beslutninger om, at et forslag, der er offentliggjort, ikke vedtages endeligt, og
- 4) afgørelser om, at en tilladelse efter regler fastsat i medfør af § 6 c, stk. 3, meddeles eller ikke meddeles.«

7. I § 15, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Der kan knyttes betingelser til bestemmelsen.«

8. § 35, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 til udstykning, bebyggelse eller ændret anvendelse, som er omfattet af reglen om VVM-pligt i § 6 c, stk. 1, eller reglen om lokalplanpligt i § 13, stk. 2, kan først meddeles, når de fornødne retningslinier i regionplanen er endeligt vedtaget og den fornødne lokalplan er offentligt bekendtgjort.«

¹⁾ Gennemførelse af Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

9. Efter § 38 indsættes i kapitel 8:

»§ 38 a. En ejendom i et sommerhusområde må, medmindre andet er fastsat i en lokalplan eller i en af de planer, der er opretholdt ved § 68, stk. 2, ikke benyttes til anden anvendelse end boligformål, jf. §§ 40 og 41. En anvendelse, der er lovligt påbegyndt senest den 14. marts 1999, kan dog fortsætte, men retten hertil bortfalder, når den ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år, jf. § 56, stk. 2.«

10. I § 41, stk. 1, 2. pkt., ændres »kapitel VIII i lov om byfornyelse og boligforbedring« til: »kapitel 9 i lov om byfornyelse«.

11. § 51, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Amtsrådet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner kommunalbestyrelsen, påser overholdelsen af § 6 c og regler, der med hjemmel i § 6 c, stk. 3, og § 8 er fastsat for administrationen af § 6 c. Amtsrådet påser endvidere overholdelsen af §§ 35 og 36 og regler, der med hjemmel i § 3 er fastsat for administrationen af §§ 35 og 36, medmindre kommunalbestyrelsen er landzonemyndighed i det pågældende område, jf. § 35, stk. 4.«

12. I § 56, stk. 2, indsættes efter »i strid med«: »§ 38 a,«.

13. I § 58, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nr.:

»3) Amtsråds, i Københavns og Frederiksberg Kommuner kommunalbestyrelsens, afgørelser om tilladelser efter regler fastsat af miljø- og energiministeren i henhold til § 6 c, stk. 3.«

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

14. § 60, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Ved rettidig klage efter § 58, stk. 1, nr. 3 og 4, kan Naturklagenævnet bestemme, at en af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet meddelt tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, og at et påbud ikke skal efterkommes.«

15. I § 61 indsættes efter »reglerne om«: »tilladelse efter § 35, stk. 1,«.

16. I § 64 indsættes efter stk. 1, som nyt stk.:

»Stk. 2. Der kan i regler fastsat efter § 6 c, stk. 3, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i sådanne regler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2

Loven træder i kraft den 14. marts 1999.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

Lovforslaget er en genfremsættelse af en del af L 176, der blev fremsat i folketingsåret 1997-98, 1. samling. Den genfremsatte del omfatter navnlig suppleringen af reglerne om VVM-vurdering, medens de foreslåede bestemmelser om lokal Agenda 21 og forbud mod tillæg til en kommuneplan, der ikke er revideret, ikke er medtaget i dette lovforslag.

Baggrunden for udeladelsen er, at der indgået en aftale med Kommunernes Landsforening om nedsættelse af et udvalg om fornyelse i kommuneplanlægningen, som bl.a. skal overveje, hvordan reglerne om lokal Agenda 21 i planloven bør udformes, således at der både sker en styrkelse af det lokale Agenda 21-arbejde og en styrkelse af bæredygtighedsstrategien i amternes og kommunernes planer.

L 176 blev fremsat den 4. februar 1998, og forslaget var til 1. behandling i Folketinget den 17. februar 1998, jf. Folketingets Forhandlinger spalte 4156-4164. De ændringer, der i øvrigt er foretaget i den genfremsatte del af L 176 omfatter:

- I § 1, nr. 6 er der tilføjet en bestemmelse (stk. 2, nr. 4), hvorefter afgørelser om, at en tilladelse til at påbegynde et VVM-pligtigt projekt meddeles eller afslås, skal offentliggøres.
- I § 1, nr. 10 foreslås en ajourføring af henvisningen i planlovens § 41 til lovreglerne om boligtilsyn.
- I § 1, nr. 16 foreslås en supplerung af straffebestemmelsen i lovens § 64, således at der bliver hjemmel til at fastsætte bestemmelser om straf i de regler om tilladelse til påbegyndelse af VVM-pligtigt byggeri, som miljø- og energiministeren skal udstede.
- Der er tilføjet nogle suppleringer af bemærkningerne vedrørende VVM-reglerne blandt andet for så vidt angår forholdet mellem disse bestemmelser og Århuskonventionen.

1.1. Supplerung af reglerne om VVM-vurdering.

Det foreliggende forslag tager sigte på at skaffe de nødvendige hjemler i planloven til at gennemføre Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring

af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Endvidere indeholder lovforslaget hjemmel til at gennemføre en del af Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutninger og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, nemlig den del der vedrører offentlighedens inddragelse i forbindelse med afgørelser om anlæg, der er omfattet af VVM-reglerne.

EF-direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (85/337/EØF) blev i Danmark implementeret som en del af regionplanlægningen ved lov nr. 216 af 5. april 1989 om ændring af lov om lands- og regionplanlægning, lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet og lov om miljøbeskyttelse (jf. lovforslag nr. 212 FF 1987-88 spalte 6787 og 7825, Till. A 4147, genfremsat som lovforslag nr. 152 FF 1988-89, spalte 4480, 5202, 7959 og 8238, Till. A 3641, Till. B 875 og Till. C 777).

Reglerne findes nu i § 6, stk. 3, nr. 4, og stk. 8, § 7, stk. 3, og § 8 i lov om planlægning. I Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 847 af 30. september 1994 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning (samlebekendtgørelse) kapitel 2 med tilhørende bilag 1-3 er der fastsat nærmere regler om, hvilke anlæg der er omfattet af bestemmelserne om VVM-vurdering, og, hvilke oplysninger redegørelsen til regionplanretningslinierne som minimum skal indeholde.

EF-direktivet er ændret ved Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet. Det er et minimumsdirektiv, der giver mulighed for, at de enkelte lande fastsætter videregående bestemmelser. Direktivet skal være implementeret senest den 14. marts 1999.

Ændringerne indebærer, at der sker en vis udvidelse af, hvilke anlæg der skal være omfattet af VVM-reglerne. Disse bestemmelser vil blive implementeret ved

en ændring af den oven for nævnte samlebekendtgørelse med hjemmel i § 8 i lov om planlægning.

Ved direktivændringen er der imidlertid indført nogle nye bestemmelser, hvis implementering forudsætter en supplerende af de gældende lovbestemmelser. En af disse nye regler er en bestemmelse om, at de omhandlede anlæg skal undergives et krav om en tilladelse, jf. artikel 2, stk. 1. Direktivændringen omfatter endvidere en ny bestemmelse om, at offentligheden skal informeres om afgørelser om, at et anlæg skal eller ikke skal VVM-vurderes, jf. artikel 4, stk. 4, og en ny bestemmelse om, at offentligheden skal informeres om afgørelser om, at en tilladelse ikke meddeles, jf. artikel 9, stk. 1.

Kravet om, at de anlæg, der er omfattet af VVM-reglerne, skal have en tilladelse, der ikke må gives, før der er foretaget en VVM-vurdering er i en række tilfælde opfyldt i de gældende regler. I Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelser nr. 848 og 849 af 30. september 1994 om ændring af bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed og om tilladelse m.v. til de anlæg, der er omfattet af miljøvurdringer i henhold til lov om planlægning (VVM) er det således fastsat, at miljøgodkendelser og en række dispensationer, tilladelser og godkendelser i henhold til miljølovgivningen ikke må meddeles, før der er tilvejebragt endeligt vedtagne regionplanretningslinier med en VVM-vurdering efter reglerne i planloven og ovennævnte samlebekendtgørelse.

Det er i praksis antaget, at også reglerne om lokalplanligt og landzonetilladelse indebærer, at et anlæg, der er omfattet af VVM-reglerne, ikke kan påbegyndes, før der er tilvejebragt regionplanretningslinier med en VVM-vurdering, hvis der kræves tilvejebragt en lokalplan eller meddelelse af en tilladelse efter § 35, stk. 1, i lov om planlægning. Men der er ikke fastsat regler herom i loven, hvortil kommer, at der ikke i alle tilfælde skal tilvejebringes en lokalplan, selvom der er tale om et projekt af et sådant omfang, at det er lokalplanpligtigt, fordi der kan være en tidligere tilvejebragt lokalplan eller byplanvedtægt, som indeholder de nødvendige nærmere regler om projektet, således at lokalplanpligten er opfyldt, jf. § 13, stk. 5, i lov om planlægning. Endelig er der nogle anlæg, der hverken er omfattet af reglerne om lokalplanligt eller de oven for nævnte tilladelser eller dispensationer i henhold til miljølovgivningen. Det gælder således for eksempel vejanlæg uden for byer og rekreative områder og el- og gasledninger. Offentlige vejanlæg og ledningsanlæg m.v. i det åbne land skal dog godkendes af miljø- og energiministeren (Skov- og Naturstyrelsen) eller amtsrådet, jf. bekendtgørelse nr.

571 af 25. juni 1992, der er udstedt med hjemmel i § 20, stk. 2, i lov om naturbeskyttelse.

Det foreslås på denne baggrund, at de gældende regler suppleres med en generel bestemmelse, som fastslår, at anlæg, der er omfattet af bestemmelserne om VVM-vurdering, ikke må påbegyndes, før der er tilvejebragt retningslinier i regionplanen om placeringen og udformningen af anlægget, og at miljø- og energiministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om, at disse anlæg ikke må påbegyndes uden amtsrådets tilladelse. For så vidt angår landzonetilladelser foreslås det præciseret i lovens § 35, stk. 2, at en tilladelse til et VVM-pligtigt anlæg først kan meddeles, når de fornødne retningslinier i regionplanen er endeligt vedtaget.

De nye regler om information af offentligheden er ikke dækket af de gældende regler i lov om planlægning om offentliggørelse af tilladelser og endeligt vedtagne planer. Det foreslås derfor, at miljø- og energiministeren bemyndiges til at fastsætte de nødvendige bestemmelser i en bekendtgørelse.

Det følger af direktivets artikel 9, at afgørelser om at give eller nægte en tilladelse skal begrundes. Det vil derfor i de nye bestemmelser, der skal fastsættes om offentliggørelse af beslutninger om ikke at vedtage regionplanretningslinier, blive fastsat, at afgørelserne skal begrundes.

Den foreslåede implementering af VVM-direktivet betyder, at der samtidig sker en vis implementering af Århuskonventionen (Konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutninger og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet), der blev underskrevet af miljø- og energiministeren på den 4. paneuropæiske miljøkonference i Århus 24.-25. juni 1998. Det skyldes, at der er et vist overlap imellem VVM-reglerne og Århuskonventionen. Men der er ikke hermed taget stilling til den endelige implementering af konventionen, og der kan derfor muligvis blive tale om en supplerende af reglerne på et senere tidspunkt.

1.2. Indførelse af en bestemmelse om anvendelsen af ejendomme i sommerhusområder.

Sommerhusområder er efter planlovens § 34, stk. 3, områder, som i en bygningsvedtægt eller en byplanvedtægt er udlagt til sommerhusbebyggelse, og områder, som i en lokalplan er overført til sommerhusområde.

I de sommerhusområder, der er omfattet af en byplanvedtægt eller lokalplan, vil planen indeholde bestemmelser om anvendelsen af ejendommene i områ-

det, der er direkte bindende for ejerne. Det gælder imidlertid ikke i de øvrige sommerhusområder.

Der er stadig en del områder, som er sommerhusområder, fordi de blev udlagt hertil i en bygningsvedtægt, og som ikke senere er blevet omfattet af en lokalplan. I disse områder er der - bortset fra bestemmelserne i planlovens §§ 39 og 40 om boliger - ikke umiddelbart bindende bestemmelser om anvendelsen af ejendommene, fordi de bestemmelser om anvendelsen af ejendommene, der i øvrigt var i bygningsvedtægterne, er bortfaldet. Kommuneplanens rammebestemmelser er ikke umiddelbart bindende, men kommunalbestyrelsen kan efter planlovens § 12, stk. 3, nedlægge forbud mod en anvendelse, der er i strid med rammebestemmelserne. Forbud skal imidlertid nedlægges, før en anvendelse er påbegyndt, og det forudsætter derfor, at kommunen bliver opmærksom på en påtænkt anvendelse, og at den griber ind.

Da det er en almindelig forudsætning, at sommerhusområder skal benyttes til feriemål og ikke til erhvervsformål, der kan medføre gener både for naboerne og for området som helhed, må det betragtes som en mangel i loven, at der ikke er en generelt gældende bestemmelse om anvendelsen.

Det foreslås derfor, at der indføres en bestemmelse i loven, hvorefter ejendomme i et sommerhusområde, medmindre andet er fastsat i en lokalplan eller byplanvedtægt, kun må anvendes til boligformål, jf. lovens § 40.

1.3. Andre ændringer

Der foreslås endvidere en række mindre ændringer af de gældende bestemmelser på områder, hvor der under administrationen af loven er konstateret et praktisk behov for en præcisering eller supplerings af reglerne. Ændringsforslagene er:

Forslag om, at lokalplanbestemmelser, der erstatter en landzonetilladelse, skal kunne betinges, ligesom landzonetilladelser kan betinges.

Præcisering af, at en klage over et påbud kan tillægges opsættende virkning.

Forslag om, at der i forbindelse med klager vedrørende landzonebestemmelserne skal være adgang til at bortse fra bestemmelserne, når klagen vedrører en foranstaltning, der er udført, ligesom der kan bortses fra reglerne vedrørende lokalplaner og dispensationer.

2. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Ad 1.1. Forslaget indebærer, at lidt flere anlæg bliver omfattet af kravet om en VVM-vurdering. Endvidere vil de øgede krav om information af offentligheden betyde, at amterne får flere udgifter til offentliggørelse af afgørelser. Omfanget fastlægges ved DUT-forhandlingerne om ændringen af samlebekendtgørelsen.

De nye regler om tilladelse og offentliggørelse af afgørelser skønnes at ville medføre en del flere klager til Naturklagenævnet.

Ad 1.2. og 1.3. Forslagene har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

4. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser.

Forslaget om supplerings af VVM-reglerne kan betyde, at lidt flere anlæg bliver VVM-vurderet før anlægget gennemføres. Forslaget om indførelse af en generel anvendelsesbestemmelse for sommerhusområder kan endvidere medvirke til at hindre en miljømæssigt uheldig anvendelse af ejendomme i nogle sommerhusområder.

5. Forholdet til EU-retten.

Forslaget om supplerings af VVM-reglerne danner grundlag for en implementering af det ændrede VVM-direktiv, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 1.1. Kommissionen skal derfor orienteres, når lovændringerne er gennemført og de nødvendige bekendtgørelser med hjemmel i lovændringerne er udstedt.

6. Hørte myndigheder og organisationer.

En række myndigheder og organisationer blev hørt over et udkast til det lovforslag, der blev fremsat den 4. februar 1998 (L 176). Da lovforslaget i alt væsentligt er en genfremsættelse af en del af L 176 har det ikke været sendt i høring.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	VVM-reglerne betyder, at amterne får øgede udgifter til annoncering. Omfanget fastlægges ved DUT-forhandlingerne om ændringen af samlebekendtgørelsen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	VVM-reglerne indebærer, at amterne får lidt flere VVM-sager. Omfanget fastlægges ved ovennævnte DUT-forhandlinger. Den statslige klagemyndighed, Naturklagenævnet, får flere klager i VVM-sager, svarende til den øgede sagsmængde hos amterne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Forslaget om supplerung af VVM-reglerne danner grundlag for implementeringen af Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 2 og 5

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den i nr. 3 foreslåede § 6 c.

Til nr. 3

Med hensyn til baggrunden for den foreslåede supplerung af VVM-reglerne henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 1.1.

Den foreslåede nye paragrafs stk. 1 og 2 har forblive i bestemmelserne om lokalplanpligt i planlovens § 13, stk. 2 og 3.

I stk. 1 foreslås en bestemmelse om, at større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, ikke må påbegyndes, før der er tilvejebragt retningslinier i regionplanen om beliggenheden og udformningen af anlægget.

Definitionen af anlæggene og kravene til miljøkonsekvensvurderingen af dem indeholder det samme, som de hidtidige regler. Det nye i forslaget er således kun, at bestemmelserne bliver direkte bindende for borgerne.

Som oplyst i de almindelige bemærkninger bevirker Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, at der sker en vis udvidelse af kredsen af anlæg, der er omfattet af VVM-reglerne. Denne ændring vil blive implementeret ved en ændring af den gældende samlebekendtgørelse med hjemmel i planlovens § 8.

I det ændrede direktiv om VVM forudsættes det, at de VVM-pligtige anlæg skal være undergivet krav om en tilladelse, og at der skal være bestemmelser om, at denne tilladelse ikke må gives, før VVM-vurderingen har fundet sted. Efter de gældende regler må miljøgodkendelser m.v. ikke meddeles, før der er tilvejebragt regionplanretningslinier, jf. Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelser nr. 848 og 849 af 30. sep-

tember 1994. Det er imidlertid ikke alle VVM-pligtige anlæg, der er omfattet af disse bestemmelser, og det foreslås derfor i stk. 3, at der tilvejebringes en generel hjemmel til, at miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at de pågældende anlæg ikke må påbegyndes uden amtsrådets eller (i København og Frederiksberg) Københavns Kommunalbestyrelses eller Frederiksberg Kommunalbestyrelses tilladelse. Bemyndigelsen vil blive benyttet med hensyn til de VVM-pligtige anlæg, der ikke er omfattet af reglerne i de nævnte bekendtgørelser om miljøgodkendelse m.v. Det er navnlig vejanlæg, elledninger og andre infrastrukturenanlæg samt feriehoteller og detailhandelscentre. Hertil kommer nogle sager om større husdyrhold, som må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt og derfor er VVM-pligtige, i det omfang disse sager ikke bliver omfattet af en kommende ændring af reglerne om miljøgodkendelse som følge af implementeringen af IPPC direktivet (96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening).

I stk. 2 foreslås en bestemmelse om, at amtsrådet har pligt til at tilvejebringe et forslag til regionplantillæg, hvis det anlæg, der ønskes placeret, i øvrigt er i overensstemmelse med retningslinierne i regionplanen. Er det ikke det, kan amtsrådet nægte at medvirke. Spørgsmålet om, hvorvidt anlægget er i overensstemmelse med retningslinierne i regionplanen, er et retligt spørgsmål, der kan påklages til Naturklagenævnet efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede pligt til at tilvejebringe et forslag til et regionplantillæg og derefter at fremme sagen mest muligt betyder ikke, at amtsrådet er forpligtet til at vedtage et regionplantillæg, der muliggør etableringen af anlægget. Hvis behandlingen af planforslaget medfører, at amtsrådet må vurdere, at etableringen af anlægget er planlægningsmæssigt eller miljømæssigt uforvarsligt, kan amtsrådet undlade at vedtage forslaget endeligt. Amtsrådets vurdering heraf kan ikke påklages, idet det kun er retlige spørgsmål i forbindelse med beslutningen, der kan påklages til Naturklagenævnet, jf. oven for.

For så vidt angår de tilladelser til påbegyndelse af et VVM-pligtigt anlæg, der i nogle af sagerne skal meddeles efter de regler, som miljø- og energiministeren fastsætter med hjemmel i den foreslåede § 6 c, stk. 3 foreslås en ændring af klagebestemmelserne i § 58, stk. 1, således at disse tilladelser bliver omfattet af fuld klageadgang, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 14.

Pligten til at tilvejebringe et forslag til et regionplantillæg gælder efter forslaget ikke, hvis en nødvendig landzonetilladelse ikke kan opnås. Det betyder, at amtsrådet kan meddele afslag på en ansøgning om

landzonetilladelse uden forudgående VVM-vurdering. Afslaget kan efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 1, påklages til Naturklagenævnet. Stadfæster nævnet afslaget, er sagen administrativt afgjort. Finder nævnet imidlertid, at afslaget ikke er tilstrækkelig begrundet, kan nævnet hjemvise sagen til amtsrådet, der herefter må behandle ansøgningen efter VVM-reglerne.

Til nr. 4

Forslaget er en konsekvens af ændringen af den kommunale styrelseslov pr. 1. januar 1998.

Til nr. 6

Afgørelser om, at et anlæg skal VVM-vurderes, vil i de fleste tilfælde blive offentliggjort, fordi amtet efter de gældende regler i planloven skal indkalde ideer og forslag til planlægningsarbejdet. I København og Frederiksberg, hvor kommuneplanen er regionplan, kan kommunen i nogle tilfælde undlade at indkalde ideer og forslag forud for udarbejdelsen af et kommuneplantillæg med VVM-vurdering. I disse tilfælde vil kommunen efter de nye regler skulle offentliggøre afgørelsen om, at der skal foretages en VVM-vurdering af et anlæg.

Afgørelser om, at et anlæg efter en vurdering af nærmere fastsatte kriterier (screening) ikke skal VVM-vurderes, skal efter de gældende regler ikke offentliggøres, men ansøgeren kan være interesseret i offentliggørelsen, fordi klagefristen for en klage til Naturklagenævnet beregnes fra en offentliggørelse og ellers fra det tidspunkt, hvor klageren bliver bekendt med afgørelsen. Ministeriet har derfor i vejledningen om planloven tilkendegivet, at amterne bør være imødekommende overfor en bygherre, hvis denne ønsker at betale offentliggørelsen af afgørelsen med en klagevejledning.

Afslag på en ansøgning eller beslutning om, at et planforslag ikke vedtages endeligt, skal efter de gældende regler i planloven heller ikke offentliggøres. Det samme gælder regionplanmyndighedens beslutning om ikke at vedtage et forslag til regionplanretningslinier for et VVM-pligtigt anlæg.

Efter det ændrede direktiv om VVM er det et krav, at offentligheden informeres om de nævnte afgørelser, og det er derfor nødvendigt at supplere planlovens bestemmelser om offentliggørelse.

Det foreslås derfor, at miljø- og energiministeren bemyndiges til at fastsætte regler om offentliggørelse af amternes og kommunernes afgørelser om, at et anlæg er eller ikke er VVM-pligtigt, og beslutninger om, at et forslag til regionplanretningslinier for et VVM-pligtigt anlæg ikke vedtages, eller at et offentliggjort

F. t. l. vedr. planlægning

forslag ikke vedtages endeligt. Reglerne om offentliggørelse skal endvidere omfatte afgørelser om, at en tilladelse til påbegyndelse af et anlæg meddeles eller ikke meddeles. De sidstnævnte afgørelser vil kunne offentliggøres sammen med offentliggørelsen af beslutningen om, at regionplanforslaget vedtages endeligt eller ikke vedtages.

Til nr. 7

Bestemmelserne i en lokalplan kan med enkelte undtagelser, jf. § 15, stk. 2, nr. 11 og 12, ikke gøres betingede. Det skyldes generelt, at betingelser skaber uklarhed om retstilstanden, fordi den bliver afhængig af forhold uden for lokalplanen.

En bestemmelse i en lokalplan efter § 15, stk. 4, har imidlertid reelt samme virkning som en landzonetilladelse. Landzonetilladelser kan betinges, og de bliver i praksis ofte betinget. Det skønnes derfor hensigtsmæssigt og ubetænkeligt, at bestemmelser efter § 15, stk. 4, på samme måde som en landzonetilladelse kan gøres betinget.

En relevant betingelse kan være, at anlægget, for eksempel en vindmølle, skal fjernes, når det ikke lænere benyttes.

Et andet eksempel kan være tidsbegrænsning af en tilladelse, således at tilladelsen falder bort, hvis den ikke er udnyttet inden en vis frist. Specielt i kystnærhedszonen kan der være en interesse i, at udnyttede tilladelser ikke til stadighed skal lægge en binding på arealanvendelsen. Skulle projektet senere blive aktuelt igen, efter at tilladelsen er bortfaldet, kan der efter en konkret vurdering meddeles en landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1.

Til nr. 8

Det foreslås præciseret, at en landzonetilladelse til et VVM-pligtigt anlæg først kan meddeles, når de fornødne regionplanretningslinier er endeligt vedtaget.

Til nr. 9

Med hensyn til baggrunden for de foreslåede bestemmelser henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 1.2.

Efter den foreslåede § 38 a må en ejendom i et sommerhusområde kun anvendes til boligformål, medmindre anden anvendelse er tilladt i en byplanvedtægt eller lokalplan.

Anvendelsen til boligformål skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i lovens §§ 40 og 41, d.v.s. at en bolig ikke må anvendes til helårsbeboelse, medmindre der er tale om en bolig, hvor retten til helårsbeboelse er bevaret siden området blev udlagt til sommerhusområde, eller en bolig, hvor ejeren har ret

til helårsbeboelse efter pensionistreglerne i lovens § 41.

Da der efter de hidtil gældende regler lovligt kan være påbegyndt en anvendelse, som vil være i strid med den foreslåede bestemmelse, foreslås det, at en anvendelse, der er lovligt påbegyndt ved lovens ikrafttræden, kan fortsætte, men at retten hertil bortfalder, når den ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år. Det svarer til, hvad der i øvrigt gælder med hensyn til adgangen til at opretholde en anvendelse, der er i strid med loven eller lokalplan- eller byplanvedtægtsbestemmelser, jf. § 56, stk. 2

Til nr. 10

Forslaget er en konsekvens af, at lov om byfornyelse, der trådte i kraft den 1. januar 1998, har afløst lov om byfornyelse og boligforbedring.

Til nr. 11

Det foreslås fastsat, at amtsrådet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner kommunalbestyrelsen, der er de kompetente myndigheder efter VVM-reglerne, har tilsynspligten med overholdelsen af reglerne.

Kommunalbestyrelsen skal efter § 51, stk. 3, foretage indberetning til amtsrådet, når kommunalbestyrelsen får kendskab til et ulovligt forhold i tilfælde, hvor amtsrådet efter stk. 2 er tilsynsmyndighed.

Til nr. 12

Forslaget er en konsekvens af forslaget i nr. 9

Til nr. 13

De tilladelser til påbegyndelse af VVM-pligtige anlæg, som miljø- og energiministeren efter lovforslaget kan fastsætte regler om, kan betinges, således at regionplanretningslinier om anlæggets placering og udformning bliver direkte bindende for bygherren. Det er afgørelser af samme karakter som for eksempel en landzonetilladelse, der kan påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår både retlige og skønsmæssige spørgsmål.

Det foreslås derfor, at klageadgangen med hensyn til de omhandlede tilladelser ikke begrænses til retlige spørgsmål. Den fulde klageadgang til Naturklagenævnet kommer til at omfatte de VVM-pligtige anlæg, der ikke er omfattet af bekendtgørelserne om miljøgodkendelse m.v., jf. bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Den foreslåede klagebestemmelse er i overensstemmelse med Århuskonventionens bestemmelse om klageadgang på miljøområdet.

Forslaget indebærer, at der opstår en forskel i klageadgangen for så vidt angår planbeslutningen - regionplantillægget med VVM-vurderingen - og den tillægsbev.

delse, der skal gives eller afslås på grundlag af planbeslutningen. Regionplanmyndighedens beslutning om at vedtage eller ikke vedtage regionplanretningslinier kan efter de almindelige regler kun påklages til Naturklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål. Tilladelsen til at påbegynde anlægget eller afslaget kan efter den foreslåede bestemmelse påklages til Naturklagenævnet både for så vidt angår retlige og skønmæssige spørgsmål. Dvs. at Naturklagenævnet, hvis der er meddelt en tilladelse, vil kunne efterprøve tilladelsen og eventuelle vilkår og eventuelt vil kunne ændre en tilladelse til et afslag, selvom regionplanmyndigheden har vedtaget de nødvendige regionplanretningslinier. Er en tilladelse afslået, kan Naturklagenævnet efterprøve afslaget, men nævnet kan ikke meddele en tilladelse, hvis afslaget skyldes, at de fornødne regionplanretningslinier ikke er vedtaget.

Til nr. 14

Det foreslås præciseret, at Naturklagenævnet også kan meddele opsættende virkning ved klager over påbud.

Bestemmelsen foreslås endvidere ændret som konsekvens af forslaget i nr. 13.

Til nr. 15

Efter de gældende regler i planlovens § 61 kan Naturklagenævnet i visse tilfælde i forbindelse med afgørelsen af en klagesag se bort fra reglerne om lokalplaner og dispensationer, når klagen vedrører en foranstaltning, der er udført. Det betyder, at nævnet kan fritage for en efterfølgende tilvejebringelse af lokalplan eller meddelelse af en dispensation, som ellers ville være nødvendig for en retlig lovliggørelse af den pågældende foranstaltning.

Bestemmelsen er overført til planloven fra kommuneplanlovens § 48, stk. 4, der blev gennemført ved lov nr. 250 af 23. maj 1984 om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove (håndhævelse). Formålet med bestemmelsen er, at klagemyndigheden skal kunne fritage for en efterfølgende lokalplan- eller dispensationsprocedure, når en sådan reelt vil være uden ind-

hold, jf. bemærkningerne til § 4, nr. 5 i lovforslag L 78, 1983-84 (2. samling), tillæg A sp.1577.

Bestemmelsen i § 61 omfatter ikke reglerne om landzonetilladelse, uden at der synes at være nogen særlig begrundelse for denne forskel. En efterfølgende landzonetilladelse kan også være en formalitet uden reelt indhold. Naturklagenævnet behandler både klager vedrørende lokalplaner og landzonebestemmelserne og begge regelsæt er ofte aktuelle i den samme sag.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen udvides således, at også tilladelse efter landzonebestemmelserne bliver omfattet.

Til nr. 16

De gældende bestemmelser i planlovens § 64 om straf omfatter ikke de regler om tilladelse til påbegyndelse af et VVM-pligtigt anlæg, der skal fastsættes efter den foreslåede § 6 c, stk. 3. Det foreslås derfor, at der tilvejebringes hjemmel til, at der i disse regler fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Hjemmelen vil blive benyttet til at fastsætte straf for overtrædelse af forbudet mod påbegyndelse uden tilladelse.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 14. marts 1999, der er det tidspunkt, hvor Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 skal være implementeret, jf. direktivets artikel 3, stk. 1. De nye regler, der skal fastsættes i samlebekendtgørelsen vil blive givet virkning for bygge- og anlægsarbejder og ibrugtagen af bygninger og arealer til ændret anvendelse, hvortil der søges byggetilladelse, eller, hvis en byggetilladelse ikke kræves, påbegyndes efter denne dato, jf. overgangsbestemmelsen i direktivets artikel 3, stk. 2. Projekter, der er i overensstemmelse med en detaljeret lokalplan eller byplanvedtægt, men hvortil der ikke er søgt byggetilladelse, eller som ikke er lovligt påbegyndt før lovens ikrafttræden, bliver omfattet af de nye regler om påbegyndelse af VVM-pligtige anlæg.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 563 af 30. juni 1997, som ændret ved § 4 i lov nr. 478 af 1. juli 1998 og § 3 i lov nr. 479 af 1. juli 1998, foretages følgende ændringer:

§ 6. For hver amtskommune skal der foreligge en regionplan. I Københavns og Frederiksberg Kommuner er kommuneplanen tillige regionplan. En regionplan skal omfatte en periode på 12 år.

Stk. 2. Regionplanlægningen må ikke stride mod regler eller beslutninger efter § 3.

Stk. 3. Regionplanen skal på grundlag af en samlet vurdering af udviklingen i amtskommunen indeholde retningslinier for:

- 1) arealudlæg til byzoner og sommerhusområder,
- 2) beliggenheden af større offentlige institutioner samt større trafik anlæg og andre større tekniske anlæg,
- 3) beliggenheden af virksomhed m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav,
- 4) beliggenheden og udformningen af større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad,
- 5) den samlede detailhandelsstruktur, jf. § 6 b,
- 6) varetagelsen af de jordbrugsmæssige interesser, herunder udpegningen og sikringen af de særlig værdifulde landbrugsområder,
- 7) beliggenheden af skovrejsningsområder og områder, hvor skovtilplantning er uønsket,
- 8) varetagelsen af bevaringsværdier og naturbeskyttelsesinteresser i det åbne land, herunder udpegningen og sikringen af naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser,
- 9) beliggenheden af lavbundsarealer, der kan genoprettes som vådområder,

1. § 6, stk. 3, nr. 4, affattes således:
»4) de i § 6 c nævnte anlæg.«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 10) beliggenheden af arealer til fritidsformål,
- 11) anvendelsen af arealer til udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden,
- 12) anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne, herunder udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder, indsatsområder, samt en prioritering af indsatsområderne,
- 13) kvaliteten og anvendelsen af vandløb, søer og kystvande og
- 14) realiseringen af regler eller beslutninger efter lovens § 3.

Stk. 4. I Københavns og Frederiksberg Kommuner og i Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amtskommuner skal regionplanlægningen udføres på grundlag af en vurdering af udviklingen i området som helhed, og der skal yderligere fastsættes retningslinier for:

- 1) fordelingen af den fremtidige byggeaktivitet i byzone og rækkefølgen herfor og
- 2) vandforsyningen og spildevandsafledningen.

Stk. 5. Regionplanen kan omhandle andre forhold end nævnt i stk. 3 og 4.

Stk. 6. I de i stk. 4 nævnte områder skal de regionale retningslinier fastsættes med særlig hensyntagen til den kollektive trafikplan for det samlede område.

Stk. 7. Regionplanen skal ledsages af en redegørelse for planens forudsætninger, herunder den forudsatte rækkefølge for planens gennemførelse, samt den hidtil udførte planlægning og administration.

Stk. 8. Redegørelsen for den del af regionplanen, der indeholder retningslinier for de i stk. 3, nr. 4, nævnte anlæg, skal indeholde en vurdering af de miljømæssige konsekvenser.

Stk. 9. Redegørelsen for den del af regionplanen, der indeholder retningslinier for detailhandelsstrukturen, skal indeholde

2. I § 6, *stk. 8*, ændres «stk. 3, nr. 4,» til: »§ 6«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) en vurdering af omfanget af det eksisterende bruttoetageareal til butikksformål for de enkelte byer og bydele fordelt på hovedbutikstyper og disses omsætning,
- 2) en vurdering af behovet for nybyggeri eller omdannelse af eksisterende bebyggelse til butikksformål,
- 3) en angivelse af målene for detailhandelsstrukturen, herunder hvilket opland der forudsættes betjent af de butikker, der kan placeres inden for de afgrænsede arealer,
- 4) oplysning om, hvordan forslaget fremmer et varieret butiksubud i de mindre og mellemstore byer,
- 5) oplysning om, hvordan forslaget fremmer et varieret butiksubud i den centrale del af de enkelte byer eller bydele, herunder forudsætningerne for afgrænsningen af den centrale del af de enkelte byer eller bydele og for eventuelle fravigelser fra bestemmelsen i § 5 d, stk. 1,
- 6) en angivelse af tilgængeligheden for de forskellige trafikarter til de udlagte arealer til butikksformål og
- 7) oplysning om de særlige planlægningsmæssige begrundelser for fastsættelse af eventuelle butiksstørrelser på mere end 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker eller 1.000 m² bruttoetageareal for udvalgsvarebutikker.

3. Efter § 6 b indsættes:

»§ 6 c. Større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, må ikke påbegyndes, før der er tilvejebragt retningslinier i regionplanen om beliggenheden og udformningen af anlægget med tilhørende redegørelse, jf. § 6, stk. 8.

Stk. 2. Hvis et ønsket anlæg i øvrigt er i overensstemmelse med retningslinierne i regionplanen, påhviler det amtsrådet, Københavns Kommunalbestyrelse eller Frederiksberg Kommunalbestyrelse snarest at tilvejebringe et forslag til regionplantillæg og derefter fremme sagen mest muligt. Pligten gælder dog ikke, hvis en nødvendig tilladelse efter § 35 ikke kan opnås.

Gældende formulering

§ 7. Efter anmodning fra amtsrådet eller Københavns Borgerrepræsentation eller Frederiksberg Kommunalbestyrelse skal myndigheder samt koncessionerede og tilsvarende virksomheder give de oplysninger, der er nødvendige for regionplanlægningen.

Stk. 2. Der skal gives amtsrådet eller Københavns Borgerrepræsentation eller Frederiksberg Kommunalbestyrelse lejlighed til at udtale sig, inden en statslig myndighed eller en koncessioneret eller tilsvarende virksomhed træffer beslutning om beliggenheden eller udførelsen af større anlæg eller institutioner inden for amtskommunens eller kommunens område.

Stk. 3. Private virksomheder skal give amtsrådet eller Københavns Borgerrepræsentation eller Frederiksberg Kommunalbestyrelse de oplysninger og foretage de undersøgelser, der er nødvendige for en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, når de påtænker at etablere de i § 6, stk. 3, nr. 4, omhandlede anlæg inden for amtskommunens eller kommunens område.

§ 8. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke anlæg der er omfattet af § 6, stk. 3, nr. 4. Anlæg, der vedtages i enkeltheder ved særlig lov, er dog altid undtaget. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvilke mindsteoplysninger der er nødvendige, for at en miljømæssig vurdering kan foretages.

Lovforslaget

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at anlæg, der er omfattet af stk. 1, ikke må påbegyndes uden amtsrådets, Københavns Kommunalbestyrelses eller Frederiksberg Kommunalbestyrelses tilladelse.«

4. I § 7, stk. 1, 2 og 3, ændres »Borgerrepræsentation« til: »Kommunalbestyrelse«.

5. I § 7, stk. 3, og i § 8 ændres »§ 6, stk. 3, nr. 4,« til: »§ 6 c«.

6. I § 8 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af

- 1) afgørelser om, at et anlæg er omfattet eller ikke er omfattet af bestemmelserne i § 6 c,
- 2) beslutninger om, at et forslag til regionplanretningslinier for et anlæg, der er omfattet af bestemmelserne i § 6 c, ikke vedtages,
- 3) beslutninger om, at et forslag, der er offentliggjort, ikke vedtages endeligt, og

Gældende formulering

§ 15. En lokalplan skal indeholde oplysninger om planens formål og retsvirkninger.

Stk. 2. I en lokalplan kan der optages bestemmelser om:

- 1) overførsel til byzone eller sommerhusområde af arealer, som planen omfatter,
- 2) områdets anvendelse, herunder om at nærmere angivne arealer forbeholdes til offentlige formål,
- 3) ejendommens størrelse og afgrænsning,
- 4) vej- og stiforhold og andre forhold af færdselsmæssig betydning, herunder om adgangsforholdene til færdselsarealer og med henblik på adskillelse af trafikarterne,
- 5) beliggenhed af spor- og ledningsanlæg, herunder til elforsyning,
- 6) bebyggelsers beliggenhed på grundene, herunder om den terrænhøjde, hvori en bebyggelse skal opføres,
- 7) bebyggelsers omfang og udformning, herunder til regulering af boligætheden,
- 8) anvendelse af de enkelte bygninger,
- 9) udformning, anvendelse og vedligeholdelse af ubebyggede arealer, herunder om terrænregulering, hegnforhold, bevaring af beplantning og beplantningsforhold i øvrigt samt belysning af veje og andre færdselsarealer,
- 10) bevaring af landskabstræk i forbindelse med bebyggelse af et område, der inddrages til bymæssig bebyggelse eller sommerhusbebyggelse,
- 11) tilvejebringelse af eller tilslutning til fællesanlæg i eller uden for det af planen omfattede område som betingelse for ibrugtagningen af ny bebyggelse,
- 12) foretagelse af afskærmningsforanstaltninger såsom anlæg af beplantningsbælte, støjvold, mur og lignende som betingelse for ibrugtagningen af ny bebyggelse eller ændret anvendelse af et ubebygget areal,

Lovforslaget

- 4) afgørelser om, at en tilladelse efter regler fastsat i medfør af § 6 c, stk. 3, meddeles eller ikke meddeles.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 13) oprettelse af grundejerforeninger for nye haveboligområder, erhvervsområder eller områder for fritidsbebyggelse, herunder om medlemspligt og om foreningens ret og pligt til at forestå etablering, drift og vedligeholdelse af fællesarealer og fællesanlæg,
- 14) bevaring af eksisterende bebyggelse, således at bebyggelsen kun med tilladelse fra kommunalbestyrelsen må nedrives, ombygges eller på anden måde ændres,
- 15) friholdelse af et område for ny bebyggelse, når en bebyggelse kan blive udsat for sammenstyrtning, oversvømmelse eller anden skade, der kan medføre fare for brugernes liv, helbred eller ejendom,
- 16) ophør af gyldigheden af udtrykkeligt angivne tilstandsservitutter, hvis servitutens opretholdelse vil være i strid med lokalplanens formål, og hvis servitutten ikke vil bortfalde som følge af § 18,
- 17) sammenlægning af lejligheder i eksisterende boligbebyggelse,
- 18) isolering af eksisterende boligbebyggelse mod støj og
- 19) forbud mod større byggearbejder på eksisterende bebyggelse, således at sådanne arbejder kun kan udføres med kommunalbestyrelsens tilladelse eller efter krav fra en offentlig myndighed med hjemmel i lovgivningen.

Stk. 3. I en lokalplan for et område, som overgår til byformål eller til sommerhusbebyggelse, skal der optages bestemmelser til sikring af de forhold, der er nævnt i stk. 2, nr. 2-4.

Stk. 4. En lokalplan for et område, der skal forblive i landzone, kan indeholde bestemmelse om, at lokalplanen erstatter de tilladelser efter § 35, stk. 1, som er nødvendige for lokalplanens virkeliggørelse.

Stk. 5. Uden for landsbyer kan en lokalplan for landzonearealer, der fastlægges til jordbrugsmæssig anvendelse, ikke indeholde bestemmelser efter stk. 2, nr. 3, 6, 8 eller 9.

Stk. 6. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at der i lokalplaner kan optages bestemmelser om andre forhold end nævnt i stk. 2.

7. I § 15, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:
»Der kan knyttes betingelser til bestemmelsen.«

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 7. Miljø- og energiministeren kan i overensstemmelse med anden lovgivning fastsætte regler om, at tilladelser og dispensationer, som er nødvendige for en lokalplans virkeliggørelse, anses for meddelt ved lokalplanens gennemførelse. Miljø- og energiministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunalbestyrelsens adgang til at dispensere fra sådanne lokalplaner og om andre myndigheders ret til at fremsætte indsigelse mod forslag til sådanne lokalplaner.

Stk. 8. En lokalplan, der giver mulighed for etablering af butikker, skal indeholde bestemmelser om det maksimale bruttoetageareal for de enkelte butikker og det samlede bruttoetageareal, der kan anvendes til butikksformål.

§ 35. I landzoner må der ikke uden tilladelse fra landzonemyndigheden foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. dog §§ 36-38.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 til udstykning, bebyggelse eller ændret anvendelse, som er omfattet af reglen om lokalplanpligt i § 13, stk. 2, kan først meddeles, når den fornødne lokalplan er offentligt bekendtgjort.

Stk. 3. For arealer i kystnærhedszonen, jf. § 5 a, må tilladelse efter stk. 1 kun meddeles, hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser i kystområderne, jf. § 1.

Stk. 4. Amtsrådet er landzonemyndighed. I følgende tilfælde er kommunalbestyrelsen dog landzonemyndighed:

- 1) I Københavns og Frederiksberg Kommuner.
- 2) I landsbyer, der er entydigt afgrænset i en kommuneplan.
- 3) I landzoneområder, der er omfattet af en offentligt bekendtgjort lokalplan.

Stk. 5. Ansøgeren og kommunalbestyrelsen henholdsvis amtsrådet skal have skriftlig meddelelse om afgørelser efter stk. 1.

Stk. 6. En afgørelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om bestemmelserne i §§ 59 og 60.

8. § 35, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 til udstykning, bebyggelse eller ændret anvendelse, som er omfattet af reglen om VVM-pligt i § 6 c, stk. 1, eller reglen om lokalplanpligt i § 13, stk. 2, kan først meddeles, når de fornødne retningslinier i regionplanen er endeligt vedtaget og den fornødne lokalplan er offentligt bekendtgjort.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 7. Tilladelser efter stk. 1 skal offentliggøres. Offentliggørelse kan dog undlades, hvis tilladelsen er i overensstemmelse med en offentlig bekendtgjort lokalplan.

Stk. 8. Offentliggørelsen af en tilladelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om bestemmelserne i §§ 59 og 60.

9. Efter § 38 indsættes i kapitel 8:

» **§ 38 a.** En ejendom i et sommerhusområde må, medmindre andet er fastsat i en lokalplan eller i en af de planer, der er opretholdt ved § 68, stk. 2, ikke benyttes til anden anvendelse end boligformål, jf. §§ 40 og 41. En anvendelse, der er lovligt påbegyndt senest den 14. marts 1999, kan dog fortsætte, men retten hertil bortfalder, når den ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år, jf. § 56, stk. 2.«

§ 41. En pensionist, der ejer en bolig i et sommerhusområde, har en personlig ret til at benytte boligen til helårsbeboelse, når pensionisten har ejet ejendommen i 8 år. Retten til helårsbeboelse bortfalder dog, hvis der nedlægges forbud mod, at boligen anvendes til helårsbeboelse efter reglerne om boligtilsyn i kapitel VIII i lov om byfornyelse og boligforbedring. Bestemmelserne i kapitel VII i lov om midlertidig regulering af boligforholdene finder ikke anvendelse på boliger, der benyttes til helårsbeboelse efter 1. pkt.

10. I § 41, stk. 1, 2. pkt., ændres »kapitel VIII i lov om byfornyelse og boligforbedring« til: »kapitel 9 i lov om byfornyelse«.

Stk. 2. Ved pensionist forstås en person på 67 år og derover, en person over 60 år, der oppebærer pension eller efterløn, samt en førtidspensionist i henhold til lov om social pension.

Stk. 3. En pensionists ægtefælle, samlever eller nært beslægtede kan sammen med pensionisten benytte boligen til helårsbeboelse. Efter pensionistens død kan ægtefællen, samleveren eller den nært beslægtede fortsætte med at benytte boligen til helårsbeboelse. Ved fraflytning bortfalder denne ret.

Stk. 4. Dør pensionisten uden at efterlade sig en ægtefælle eller samlever, har en anden person, der har haft fælles husstand med pensionisten, ret til at fortsætte med at benytte boligen til helårsbeboelse.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 5. Retten efter stk. 3 og 4 bortfalder ved fraflytning.

§ 51. Kommunalbestyrelsen påser overholdelsen af denne lov og af de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, samt af bestemmelserne i lokalplaner og i de efter § 68, stk. 2, opretholdte vedtægter og planer m.v., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Amdsrådet påser overholdelsen af §§ 35 og 36 og regler, der med hjemmel i § 3 er fastsat for administrationen af §§ 35 og 36, medmindre kommunalbestyrelsen er landzonemyndighed i det pågældende område, jf. § 35, stk. 4.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal foretage indberetning til amtsrådet, når kommunalbestyrelsen får kendskab til et ulovligt forhold i tilfælde, hvor amtsrådet efter stk. 2 er tilsynsmyndighed.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen henholdsvis amtsrådet påser, at påbud og forbud efter denne lov efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser, dispensationer m.v. overholdes.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen henholdsvis amtsrådet skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

§ 56. En tilladelse eller dispensation efter denne lov bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 3 år efter, at den er meddelt.

Stk. 2. En hidtidig ret til at udnytte en ejendom på en måde, som er i strid med en lokalplan eller en efter § 68, stk. 2, opretholdt plan, eller som ville kræve tilladelse eller dispensation efter denne lov, bortfalder, når retten ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år.

§ 58. Til Naturklagenævnet, som er nedsat i medfør af § 79 i lov nr. 9 af 3. januar 1992 om naturbeskyttelse, kan påklages:

- 1) Amdsråds og kommunalbestyrelses afgørelser efter § 35, stk. 1.
- 2) Kommunalbestyrelses afgørelser efter § 47, stk. 1.

11. § 51, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Amdsrådet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner kommunalbestyrelsen, påser overholdelsen af § 6 c og regler, der med hjemmel i § 6 c, stk. 3, og § 8 er fastsat for administrationen af § 6 c. Amdsrådet påser endvidere overholdelsen af §§ 35 og 36 og regler, der med hjemmel i § 3 er fastsat for administrationen af §§ 35 og 36, medmindre kommunalbestyrelsen er landzonemyndighed i det pågældende område, jf. § 35, stk. 4.«

12. I § 56, stk. 2, indsættes efter »i strid med«: »§ 38 a.«

13. I § 58, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nr.:

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 3) Amtsråds og kommunalbestyrelser afgørelser om andre forhold, der er omfattet af denne lov, for så vidt angår rettlige spørgsmål.

Stk. 2. Naturklagenævnets formand kan på nævnets vegne træffe afgørelse i sager, der ikke skønnes at have meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål.

Stk. 3. Naturklagenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 60. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. I tilfælde, hvor en afgørelse træffes indirekte og således ikke meddeles eller offentliggøres, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor klageren har fået kendskab til afgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 2. Klage efter § 58, stk. 1, nr. 1, indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Amtsrådet henholdsvis kommunalbestyrelsen videresender klagen til Naturklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse. Andre klager indgives til Naturklagenævnet.

Stk. 3. Ved rettidig klage efter § 58, stk. 1, nr. 3, kan Naturklagenævnet bestemme, at en af kommunalbestyrelsen meddelt tilladelse ikke må udnyttes. Er et bygge- eller anlægsarbejde iværksat, kan nævnet påbyde dette standset.

Stk. 4. En tilladelse efter § 35, stk. 1, må ikke udnyttes før klagefristens udløb. Rettidig klage efter § 58, stk. 1, nr. 1 og 2, har opsættende virkning, medmindre Naturklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 5. Naturklagenævnet påser, at den, som har modtaget en tilladelse, underrettes om klagen. Når klage indgives til amtsrådet henholdsvis kommunalbestyrelsen, underretter disse myndigheder straks den, der har modtaget en tilladelse, om klagen.

- 3) Amtsråds, i Københavns og Frederiksberg Kommuner kommunalbestyrelsens, afgørelser om tilladelser efter regler fastsat af miljø- og energiministeren i henhold til § 6 c, stk. 3.«

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

14. § 60, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Ved rettidig klage efter § 58, stk. 1, nr. 3 og 4, kan Naturklagenævnet bestemme, at en af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet meddelt tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, og at et påbud ikke skal efterkommes.«

Gældende formulering

§ 61. Når det er foreneligt med planlægningsmæssige hensyn og med hensynet til offentlighedens medvirken i planlægningen, kan Naturklagenævnet i forbindelse med afgørelse af en klagesag efter § 58, stk. 1, se bort fra reglerne om lokalplaner og dispensationer, når klagen vedrører en foranstaltning, der er udført.

§ 64. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder bestemmelser i en lokalplan eller en af de efter § 68, stk. 2, opretholdte vedtægter og planer m.v.,
- 2) overtræder § 35, stk. 1, § 39 og § 40, stk. 1,
- 3) tilsidesætter vilkår for en tilladelse eller dispensation m.v. efter loven eller de i medfør af loven udfærdigede forskrifter eller planer eller tilsidesætter kommunalbestyrelsens bestemmelser efter § 37, stk. 2, eller
- 4) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven eller de i medfør af loven udfærdigede forskrifter, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold.

Stk. 2. Er overtrædelser begået af et aktieselskab, andelsselskab el.lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelser begået af staten, en amtskommune, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges den pågældende myndighed eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Lovforslaget

15. I § 61 indsættes efter »reglerne om«: »tilladelse efter § 35, stk. 1,«.

16. I § 64 indsættes efter stk. 1, som nyt stk.:

»Stk. 2. Der kan i regler fastsat efter § 6 c, stk. 3, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i sådanne regler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2

Loven træder i kraft den 14. marts 1999.

RÅDETS DIREKTIV 97/11/EF

af 3. marts 1997

om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (⁽¹⁾),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (⁽²⁾),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget (⁽³⁾),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C (⁽⁴⁾), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (⁽⁵⁾) har til formål at give de kompetente myndigheder de oplysninger, der er nødvendige for, at de fuldt informeret om et givet projekts sandsynlige væsentlige virkninger på miljøet kan træffe afgørelse herom; miljøvurderingsproceduren er et grundlæggende redskab i miljøpolitikken, således som den er defineret i traktatens artikel 130 R og i Det Europæiske Fællesskabs femte program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling;

(2) i henhold til bestemmelserne i traktatens artikel 130 R, stk. 2, bygger Fællesskabets politik på miljøområdet navnlig på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forurenere betaler;

(3) grundprincipperne i vurderingen af miljøpåvirkningen bør harmoniseres, og medlemsstaterne bør kunne fastsætte strengere miljøbeskyttelsesregler;

(4) erfaringerne fra miljøkonsekvensvurdering som beskrevet i den af Kommissionen den 2. april 1993

vedtagne beretning om gennemførelse af direktiv 85/337/EØF viser et behov for at indsætte bestemmelser i direktivet, som kan gøre reglerne for vurderingsproceduren klarere samt supplere og forbedre dem for at sikre, at direktivet anvendes på en stadig mere harmoniseret og effektiv måde;

(5) for projekter, som kræver en vurdering, bør der fastsættes krav om, at der skal indgives ansøgning om tilladelse; vurderingen bør foretages, inden en sådan tilladelse gives;

(6) det er hensigtsmæssigt at udvide listen over projekter, der vil påvirke miljøet væsentligt, og som derfor principielt skal vurderes systematisk;

(7) projekter af andre typer påvirker muligvis ikke miljøet væsentligt i alle tilfælde; sådanne projekter bør vurderes, når medlemsstaterne skønner, at de vil kunne påvirke miljøet væsentligt;

(8) medlemsstaterne bør, ud fra hvor meget disse projekter påvirker miljøet, kunne fastsætte tærskler eller kriterier for, hvilke af dem der skal vurderes; medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at foretage en individuel gennemgang af projekter, der ligger under disse tærskler, eller som ikke opfylder disse kriterier;

(9) når medlemsstaterne fastsætter sådanne tærskler eller kriterier eller foretager en individuel gennemgang af projekterne for at fastlægge, hvilke der skal vurderes på grund af deres betydelige miljøvirkninger, bør de tage hensyn til de relevante udvælgelseskriterier, som er fastsat i dette direktiv; i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet er medlemsstaterne bedst egnede til at anvende disse kriterier i de konkrete tilfælde;

(10) at der findes et lokalitetskriterium i tilknytning til særlige bevaringsområder, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (⁽⁶⁾) og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (⁽⁷⁾), betyder ikke nødvendigvis, at projekter i sådanne områder automatisk skal underkastes en vurdering i henhold til nærværende direktiv;

(⁽¹⁾) EFT nr. C 130 af 12. 5. 1994, s. 8, og EFT nr. C 81 af 19. 3. 1996, s. 14.

(⁽²⁾) EFT nr. C 393 af 31. 12. 1994, s. 1.

(⁽³⁾) EFT nr. C 210 af 14. 8. 1995, s. 78.

(⁽⁴⁾) Europa-Parlamentets udtalelse af 11. oktober 1995 (EFT nr. C 287 af 30. 10. 1995, s. 101), Rådets fælles holdning af 25. juni 1996 (EFT nr. C 248 af 26. 8. 1996, s. 73) og Europa-Parlamentets afgørelse af 13. november 1996 (EFT nr. C 362 af 2. 12. 1996, s. 103).

(⁽⁵⁾) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

(⁽⁶⁾) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

(⁽⁷⁾) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

- (11) der bør indføres en procedure, som sætter en bygherre i stand til at indhente en udtalelse fra de kompetente myndigheder om indholdet og omfanget af de oplysninger, der skal udarbejdes og fremlægges med henblik på vurderingen; medlemsstaterne kan efter denne procedure bl.a. pålægge bygherren at fremlægge alternative løsninger til de projekter, som vedkommende agter at indgive ansøgning om;
- (12) det er ønskeligt at styrke bestemmelserne om miljøkonsekvensvurdering på tværs af landegrænserne for at tage hensyn til udviklingen på internationalt plan;
- (13) Fællesskabet undertegnede den 25. februar 1991 konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 85/337/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

•1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at projekter, der bl. a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af denne indvirkning, inden der gives tilladelse. Disse projekter er defineret i artikel 4.

2) I artikel 2 indsættes følgende stykke:

•2a. Medlemsstaterne kan vedtage en fælles procedure for at opfylde kravene i dette direktiv og i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og kontrol af forurening (1).

(1) EFT nr. L 257 af 10. 10. 1996, s. 26.

3) Artikel 2, stk. 3, første afsnit, affattes således:

•Medlemsstaterne kan i undtagelsestilfælde fritage et konkret projekt helt eller delvist fra de i dette direktiv fastsatte bestemmelser, jf. dog artikel 7.

4) Artikel 2, stk. 3, litra c), affattes således:

•c) forud for tilladelsen underrette Kommissionen om begrundelsen for den indrømmede undtagelse samt give den de oplysninger, som de i givet fald stiller til rådighed for deres egne statsborgere.

5) Artikel 3 affattes således:

•Artikel 3

Vurderingen af indvirkningen på miljøet skal, afhængigt af hvert enkelt tilfælde og i overensstemmelse med artikel 4 til 11, bestå i på passende måde at

påvise, beskrive og vurdere et projekts direkte og indirekte virkninger på følgende faktorer:

- mennesker, fauna og flora
- jordbund, vand, luft, klima og landskab
- materielle goder og kulturarv
- samspillet mellem faktorerne i første, andet og tredje led.

6) Artikel 4 affattes således:

•Artikel 4

1. Med forbehold af artikel 2, stk. 3, skal projekter, der er opført i bilag I, vurderes i henhold til artikel 5 til 10.

2. Med forbehold af artikel 2, stk. 3, skal medlemsstaterne for projekter, der er opført i bilag II, ved hjælp af

- a) en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde, eller
- b) grænseværdier eller kriterier fastsat af medlemsstaten

afgøre, om projektet skal vurderes i henhold til artikel 5 til 10.

Medlemsstaterne kan beslutte at anvende begge de i litra a) og b) nævnte procedurer.

3. Ved en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde eller ved fastsættelse af grænseværdier eller kriterier i henhold til stk. 2 skal der tages hensyn til de relevante udvælgelseskriterier i bilag III.

4. Medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheders afgørelser efter stk. 2 stilles til rådighed for offentligheden.

7) Artikel 5 affattes således:

•Artikel 5

1. For så vidt angår projekter, hvis indvirkning på miljøet i henhold til artikel 4 skal vurderes i overensstemmelse med artikel 5 til 10, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bygherren på passende vis giver de i bilag IV omhandlede oplysninger, når

- a) medlemsstaterne er af den opfattelse, at oplysningerne er relevante på et givet stadium i tilladelsesproceduren og for så vidt angår de særlige karakteristika, der gør sig gældende for et bestemt projekt eller en bestemt projekttype og for det miljø, som måtte blive berørt, og
- b) medlemsstaterne finder, at det i betragtning af bl. a. den nuværende viden og de kendte vurderingsmetoder med rimelighed kan forlanges, at bygherren indsamler disse oplysninger.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den kompetente myndighed, hvis bygherren forlanger det, får han indgiver en ansøgning om tilladelse, udtaler sig om, hvilke oplys-

ninger bygherren skal fremlægge i henhold til stk. 1. Den kompetente myndighed skal rådføre sig med bygherren og de i artikel 6, stk. 1, nævnte myndigheder, før den afgiver sin udtalelse. Den omstændighed, at myndigheden har afgivet en udtalelse i henhold til dette stykke, forhindrer den ikke i senere at kræve yderligere oplysninger af bygherren.

Medlemsstaterne kan kræve, at de kompetente myndigheder afgiver en sådan udtalelse, uanset om bygherren anmoder derom.

3. De oplysninger, som bygherren skal give i henhold til stk. 1, skal mindst omfatte

- en beskrivelse af projektet med oplysninger om placering, art og dimensioner
- en beskrivelse af påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå, nedbringe og om muligt neutralisere væsentlige skadelige virkninger
- de data, der er nødvendige for at konstatere og vurdere de væsentlige virkninger, projektet vil kunne få for miljøet
- en oversigt over de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, og oplysninger om de vigtigste grunde til valget under hensyn til indvirkningen på miljøet
- et ikke-teknisk resumé af de i de foregående led omhandlede oplysninger.

4. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at myndigheder, som måtte være i besiddelse af relevante oplysninger, jf. navnlig artikel 3, stiller disse til rådighed for bygherren.

8) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

•1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at myndigheder, som på grund af deres særlige ansvar på miljøområdet kan blive berørt af projektet, får mulighed for at afgive udtalelse om de oplysninger, som bygherren har fremlagt, og om ansøgningen om tilladelse. Medlemsstaterne udpeger i dette øjemed de myndigheder, der skal høres, enten generelt eller i hvert enkelt tilfælde. Disse myndigheder underrettes om de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5. De nærmere regler for denne høring fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 6, stk. 2, affattes således:

•2. Medlemsstaterne sørger for, at enhver anmodning om tilladelse såvel som de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5, stilles til rådighed for offentligheden så betids, at de berørte dele af offentligheden får lejlighed til at udtale sig, inden der gives tilladelse til projektet.

9) Artikel 7 affattes således:

•Artikel 7

1. Er en medlemsstat klar over, at et projekt vil kunne få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat, eller anmoder en medlemsstat, der vil kunne blive berørt i betydelig grad, derom, fremsender den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført, snarest muligt og senest på det tidspunkt, hvor den oplyser sine egne borgere derom, bl.a. følgende oplysninger til den berørte medlemsstat:

- a) en beskrivelse af projektet tillige med alle foreliggende oplysninger om dets eventuelle grænseoverskridende virkninger
- b) oplysninger om, hvilken afgørelse der vil kunne træffes

og giver den anden medlemsstat en rimelig frist til at angive, om den ønsker at deltage i proceduren for vurdering af virkningerne på miljøet, og kan tilføje de oplysninger, der er nævnt i stk. 2.

2. Hvis en medlemsstat, som modtager oplysninger i medfør af stk. 1, angiver, at den agter at deltage i proceduren for vurdering af virkningerne på miljøet, skal den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført, hvis den ikke allerede har gjort det, sende den berørte medlemsstat de i henhold til artikel 5 indhentede oplysninger samt relevante oplysninger vedrørende nævnte procedure, herunder ansøgningen om tilladelse.

3. De enkelte medlemsstater skal også, i den udstrækning de er berørt:

- a) sørge for, at de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger inden for en rimelig frist bliver tilgængelige for de myndigheder, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, samt for den berørte offentlighed i det område af medlemsstaten, der vil kunne blive udsat for en væsentlig påvirkning, og
- b) sikre, at disse myndigheder og den berørte offentlighed, inden der gives tilladelse til projektet, inden for en rimelig frist får mulighed for at udtale sig om de oplysninger, der er fremlagt for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført.

4. De berørte medlemsstater skal foretage høringer om bl.a. projektets eventuelle grænseoverskridende virkninger og de foranstaltninger, der er påtænkt for at begrænse eller undgå sådanne virkninger, og skal fastsætte en rimelig frist for varigheden af høringsperioden.

5. De nærmere bestemmelser for gennemførelsen af bestemmelserne i denne artikel kan fastlægges af de berørte medlemsstater.

Bilag til f. t. l. vedr. planlægning

10) Artikel 8 affattes således:

Artikel 8

Der skal tages hensyn til de i henhold til artikel 5, 6 og 7 foretagne høringer og indhentede oplysninger i forbindelse med tilladelsesproceduren.

11) Artikel 9 affattes således:

Artikel 9

1. Når der er truffet afgørelse om at give eller nægte tilladelse, informerer den eller de kompetente myndigheder offentligheden herom efter nærmere fastsatte retningslinjer og gør følgende oplysninger tilgængelige for offentligheden:

- indholdet af afgørelsen og de betingelser, der eventuelt er knyttet til den
- de vigtigste begrundelser og betragtninger, der ligger til grund for afgørelsen
- om nødvendigt en beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger, som går ud på at undgå, begrænse og om muligt afbøde væsentlige negative virkninger.

2. Den eller de kompetente myndigheder underretter enhver medlemsstat, der er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 7, og sender den de oplysninger, der henvises til i stk. 1.

12) Artikel 10 affattes således:

Artikel 10

Dette direktiv berører ikke de kompetente myndigheds pligt til at overholde de begrænsninger, som i de enkelte medlemsstaters retsfor skrifter og administrative bestemmelser samt gældende sædvaner eller praksis er indført af hensyn til industrielle hemmeligheder og forretningshemmeligheder, herunder intellektuel ejendomsret, samt af hensyn til almenvellet.

Når artikel 7 finder anvendelse, er tilsendelse af oplysninger til eller modtagelse af oplysninger fra en anden medlemsstat underlagt de begrænsninger, der gælder i den medlemsstat, hvor projektet foreslås gennemført.

13) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

2. Medlemsstaterne meddeler navnlig Kommissionen de kriterier og/eller grænseværdier, der vedtages med henblik på udvælgelse af de pågældende projekter i henhold til artikel 4, stk. 2.

14) Artikel 13 udgår.

15) Bilag I, II og III erstattes af bilag I, II, III og IV i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Fem år efter dette direktivs ikrafttræden sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om gennemførelsen og virkningen af direktiv 85/337/EØF som ændret ved dette direktiv. Beretningen skal udarbejdes på grundlag af den i artikel 11, stk. 1 og 2, omhandlede udveksling af oplysninger.

På grundlag af denne beretning forelægger Kommissionen, hvor det er relevant, Rådet supplerende forslag med henblik på at sikre yderligere samordning af gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 14. marts 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Hvis en ansøgning om tilladelse er forelagt den kompetente myndighed inden udløbet af den i stk. 1 fastsatte frist, gælder bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF som affattet inden nærværende ændring.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 1997.

På Rådets vegne

M. DE BOER

Formand

BILAG

BILAG I

PROJEKTER OMHANDLET I ARTIKEL 4. STK. 1

1. Råolieraffinaderier (undtagen virksomheder, der udelukkende fremstiller smøremidler på grundlag af råolie) samt anlæg til forgasning og fortætning af mindst 500 tons kul eller bituminøs skifer om dagen.
2. — Konventionelle kraftværker og andre fyringsanlæg med en termisk ydelse på mindst 300 MW samt
  - kernekraftværker og andre kernereaktorer herunder demontering og nedlukning af sådanne kernekraftværker eller reaktorer (*) (bortset fra forskningsanlæg til fremstilling og forarbejdning af spaltelige og fertile stoffer, hvis maksimumskapacitet ikke overstiger 1 kW vedvarende termisk ydelse).
3. a) Anlæg til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel.
  - b) Anlæg, der er bestemt:
    - til fremstilling eller berigning af nukleart brændsel
    - til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel eller højradioaktivt affald
    - til endelig bortskaffelse af bestrålet nukleart brændsel
    - udelukkende til endelig bortskaffelse af radioaktivt affald
    - udelukkende til deponering (planlagt til at være i mere end 10 år) af bestrålet nukleart brændsel eller radioaktivt affald på et andet sted med produktionsstedet.
4. — Integrerede jern- og stålværker til fremstilling af råjern og råstål.
  - Anlæg til udvinding af non-ferro råmetaller af malme, koncentrat eller sekundære råstoffer ved hjælp af metalprocesser, kemiske eller elektrolytiske processer.
5. Anlæg til udvinding af asbest og til behandling og forarbejdning af asbest og af produkter, der indeholder asbest for så vidt angår produkter i asbestcement, med en årlig produktion på over 20 000 tons færdige produkter; for så vidt angår friktionspakninger, med en årlig produktion på 50 tons færdige produkter; for så vidt angår anden anvendelse af asbest, med et årligt forbrug heraf på over 200 tons.
6. Integrerede kemiske anlæg, dvs. anlæg til fremstilling i industriel målestok af stoffer ved kemisk omdannelse, som ligger side om side og funktionelt hører sammen, og som er
  - i) til fremstilling af organiske grundkemikalier
  - ii) til fremstilling af uorganiske grundkemikalier
  - iii) til fremstilling af fosfat-, kvælstof- eller kaliumholdig kunstgødning (også blandingsgødning)
  - iv) til fremstilling af basisplantebeskyttelsesmidler og biocider
  - v) til fremstilling af farmaceutiske basisprodukter ved hjælp af en kemisk eller biologisk proces
  - vi) til fremstilling af sprængstoffer.
7. a) Nyanlæg til jernbanefjerntrafik samt lufthavne (*) med en start- og landingsbane på mindst 2 100 m.
  - b) Anlæg af motorveje og motortrafikveje (?).
  - c) Anlæg af nye veje med mindst fire kørebaner eller udretning og/eller udvidelse af en eksisterende vej med højst to kørebaner med henblik på anlæg af mindst fire kørebaner, hvis en sådan ny vej eller et således udrettet og/eller udvidet vejsnit har en ubrudt længde på mindst 10 km.
8. a) Indre vandveje og havne ved indre vandveje, som kan anløbes af fartøjer på over 1 350 tons.
  - b) Søhandelshavne, anløbsbroer til lastning og losning, der er forbundet med havneanlæg til lands og til vands (bortset fra færgebroer), der kan anløbes af fartøjer på over 1 350 tons.

(*) Kernkraftværker og andre kernereaktorer ophører med at betragtes som sådanne, når alt nukleart brændsel og andre radioaktivt kontaminerede elementer er blevet permanent fjernet fra anlæggets område.

(*) I dette direktiv forstås ved "lufthavne" lufthavne, som svarer til definitionen i Chicago-overenskomsten af 1944 om oprettelse af Organisationen for International Civil Luftfart (bilag 14).

(?) I dette direktiv forstås ved "motortrafikveje" veje, der svarer til definitionen i ECE-aftalen af 15. november 1975 om internationale hovedtrafikårer.

9. Anlæg til bortskaffelse af farligt affald ved forbrænding, kemisk behandling (som defineret i bilag II A til direktiv 75/442/EØF⁽¹⁾, afsnit D9) eller deponering i jorden (dvs. affald, der er omfattet af direktiv 91/689/EØF⁽²⁾).
10. Anlæg til bortskaffelse af ikke-farligt affald ved forbrænding eller kemisk behandling (som defineret i bilag II A til direktiv 75/442/EØF, afsnit D9) med en kapacitet på over 100 tons/dag.
11. Arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand eller kunstig tilførsel af grundvand, hvor den indvundne eller tilførte mængde vand udgør mindst 10 mio. m³/år.
12. a) Anlæg til overførsel af vandressourcer mellem flodbækkener, når formålet er at forebygge eventuel vandmangel, og når den overførte vandmængde overstiger 100 mio. m³/år.
b) I alle andre tilfælde anlæg til overførsel af vandressourcer mellem flodbækkener, når den gennemsnitlige vandmængde i det bækket, hvorfra vandet overføres, over flere år overstiger 2 000 mio. m³/år, og den overførte vandmængde overstiger 5 % af denne mængde.
Overførsel af drikkevand via rørledninger er ikke omfattet.
13. Anlæg til behandling af spildevand med en kapacitet på over 150 000 personækvivalenter (som defineret i direktiv 91/271/EØF⁽³⁾, artikel 2, nr. 6).
14. Udvinning af mere end 500 tons råolie/dag og mere end 500 000 m³ naturgas/dag i kommercielt øjemed.
15. Dæmninger og andre anlæg til opstuvning eller varig oplagring af vand, når den nye eller supplerende opstuvede eller oplagrede vandmængde overstiger 10 mio. m³.
16. Rørledninger til transport af gas, olie eller kemikalier med en diameter på over 800 mm og en længde på over 40 km.
17. Anlæg til intensiv fjerkræavl og svineavl med mere end:
  - a) 85 000 slagtekyllinger, 60 000 høner
  - b) 3 000 slagtesvin (over 30 kg) eller
  - c) 900 søer.
18. Industrianlæg til
  - a) fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer
  - b) fremstilling af papir og pap med en produktionskapacitet på mere end 200 tons/dag.
19. Stenbrud og minedrift i åbne brud, hvor minestedets areal er over 25 hektar, eller tørvegravning på et areal over 150 hektar.
20. Anlæg af stærkstrømsluftledninger med en spænding på mindst 220 kV og en længde på over 15 km.
21. Anlæg til oplagring af olieprodukter samt petrokemiske eller kemiske produkter med en kapacitet på 200 000 tons eller derover.

(¹) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 94/3/EF (EFT nr. L 5 af 7. 1. 1994, s. 13).

(²) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 20. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT nr. L 168 af 2. 7. 1994, s. 28).

(³) EFT nr. L 135 af 30. 5. 1991, s. 40. Direktivet er senest ændret ved tilrædelsesakten af 1994.

BILAG II

PROJEKTER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 2

1. Landbrug, skovbrug og akvakultur
  - a) Projekter vedrørende sammenlægninger.
  - b) Projekter vedrørende inddragning af uopdyrket land eller delvise naturområder til intensiv landbrugsvirksomhed.
  - c) Vandforvaltningsprojekter inden for landbruget, herunder vandings- og dræningsprojekter.
  - d) Nyplantning og rydning af skov med henblik på omlægning til anden arealudnyttelse.
  - e) Anlæg til intensiv husdyravl (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
  - f) Intensivt fiskeopdræt.
  - g) Landindvinding fra havet.
2. Udvindingsindustrien
  - a) Stenbrud og minedrift i åbne brud samt tørvegravning (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
  - b) Minedrift i underjordiske brud.
  - c) Udvinning af mineraler ved sandsugning fra hav- eller flodbund.
  - d) Dybdeboringer, navnlig:
    - geotermiske boringer
    - boringer til deponering af nukleart affald
    - vandforsyningsboringerbortset fra boringer til undersøgelse af jordbundens fasthed.
  - e) Overfladeanlæg til udvinning af stenkul, råolie, naturgas og malme samt bituminøse skifer.
3. Energiindustrien
  - a) Industrieanlæg til fremstilling af elektricitet, damp og varmt vand (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
  - b) Industrieanlæg til transport af gas, damp og varmt vand; transport af elektricitet gennem luftledninger (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
  - c) Oplagring af naturgas over jorden.
  - d) Oplagring af brændselgas i underjordiske beholdere.
  - e) Oplagring af fossilt brændsel over jorden.
  - f) Industriel brikettering af sten- og brunkul.
  - g) Anlæg til oparbejdning og deponering af radioaktivt affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
  - h) Anlæg til fremstilling af hydroelektrisk energi.
  - i) Anlæg til udnyttelse af vindkraft til energiproduktion (vindmølleparker).
4. Produktion og forarbejdning af metaller
  - a) Anlæg til produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning.
  - b) Anlæg til videreforarbejdning af jernmetaller ved hjælp af
    - i) varmvalsning
    - ii) smedning med hamre
    - iii) anbringelse af beskyttelseslag af smeltet metal.
  - c) Smelteanlæg for jernmetaller.

- d) Anlæg til smeltning, inkl. legering, af non-ferro-metaller, undtagen ædelmetaller, herunder genindvindingsprodukter, (f.eks. forædling, støbning).
  - e) Anlæg til overfladebehandling af metaller og plastmaterialer ved en elektrolytisk eller kemisk proces.
  - f) Fremstilling og samling af motorkøretøjer samt fremstilling af motorer til sådanne.
  - g) Skibsværfter.
  - h) Anlæg til fremstilling og reparation af luftfartøjer.
  - i) Fremstilling af jernbanemateriel.
  - j) Eksplosionsformgivning (dybtrykning).
  - k) Anlæg til kalcinering og udfritning af malm.
5. Mineralindustrien
- a) Koksværker (tørdestillation af kul).
  - b) Anlæg til cementfremstilling.
  - c) Anlæg til udvinding af asbest og fremstilling af produkter af asbest (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
  - d) Anlæg til fremstilling af glas, inklusive glasfibre.
  - e) Anlæg til smeltning af mineralske stoffer, inklusive fremstilling af mineraluldsfibre.
  - f) Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj eller porcelæn.
6. Den kemiske industri (projekter, som ikke er omfattet af bilag I)
- a) Behandling af mellemprodukter og fremstilling af kemiske produkter.
  - b) Fremstilling af pesticider og farmaceutiske produkter, af maling og lak, af elastomerer og peroxider.
  - c) Anlæg til oplagring af olie samt petrokemiske og kemiske produkter.
7. Levnedsmiddelindustrien
- a) Bearbejdning af vegetabiliske og animalske fedtstoffer.
  - b) Konservering af animalske og vegetabiliske produkter.
  - c) Fremstilling af mejeriprodukter.
  - d) Brygning og maltning.
  - e) Sukkervareindustrien.
  - f) Slagterier.
  - g) Fremstilling af stivelse og stivelsesprodukter.
  - h) Fiskemels- og fiskeoliefabrikker.
  - i) Sukkerfabrikker.
8. Tekstil-, læder-, træ- og papirindustrien
- a) Industrianlæg til produktion af papir og pap (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
  - b) Anlæg til forbehandling (vask, blegning, mercerisering) eller farvning af fibre eller tekstilstoffer.
  - c) Anlæg til garvning af huder og skind.
  - d) Anlæg til fremstilling og bearbejdning af cellulose.
9. Gummiindustrien
- Fremstilling og behandling af produkter på grundlag af elastomerer.

10. Infrastrukturprojekter

- a) Anlægsarbejder i industrizoner.
- b) Anlægsarbejder i byzoner, herunder opførelse af butikcentre og parkeringspladser.
- c) Anlæg af jernbaner og anlæg til kombineret transport og af intermodale terminaler (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
- d) Anlæg af flyvepladser (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
- e) Bygning af veje, havne og havneanlæg, herunder fiskerihavne (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
- f) Anlæg af vandveje, som ikke er omfattet af bilag I, kanalbygning og regulering af vandløb.
- g) Dæmninger og andre anlæg til opstuvning eller varig oplagring af vand (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
- h) Sporveje, høj- og undergrundsbaner, svævebaner eller lignende baner af særlig bygningstype, der udelukkende eller overvejende tjener til personbefordring.
  - i) Anlæg af olie- og gasledninger (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
  - j) Anlæg af vandledninger over større afstande.
- k) Kystanlæg til modvirkning af erosion og maritime vandbygningskonstruktioner, der kan ændre kystlinjerne, som f.eks. diger, dæmninger, moler, bølgebrydere og andre konstruktioner til beskyttelse mod havet, bortset fra vedligeholdelse og genopførelse af sådanne anlæg.
- l) Arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand og kunstig tilførsel af grundvand, som ikke er omfattet af bilag I.
- m) Anlæg til overførsel af vandressourcer mellem flodbækkener, som ikke er omfattet af bilag I.

11. Andre projekter

- a) Permanente væddeløbs- og prøvekørselsbaner for motorkøretøjer.
- b) Anlæg til bortskaffelse af affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
- c) Rensningsanlæg (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
- d) Områder til oplagring af slam fra rensningsanlæg.
- e) Skrotoplagring, herunder oplagring af biler til ophugning.
- f) Prøveanlæg for motorer, turbiner eller reaktorer.
- g) Anlæg til fremstilling af kemofibre.
- h) Anlæg til indsamling eller destruering af sprængfarlige stoffer.
- i) Destruktionsanstalter.

12. Turisme og fritid

- a) Skiløjper, skilifter, tovbane og hermed forbundet anlægsarbejde.
- b) Lystbådehavne.
- c) Feriebyer og hotelkomplekser uden for byområder og hermed forbundet anlægsarbejde.
- d) Permanente campingpladser.
- e) Forlystelsesparker, o.l.

13. — Ændringer eller udvidelser af projekter i bilag I eller II, som allerede er godkendt, er udført eller er ved at blive udført, når de kan være til skade for miljøet.
- Projekter i bilag I, som udelukkende eller hovedsagelig tjener til udvikling og afprøvning af nye metoder eller produkter, og som ikke anvendes mere end to år.

BILAG III

UDVÆLGELSESKRITERIER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3

1. Projektets karakteristika

Projektets karakteristika skal især ansues i forhold til:

- projektets dimensioner
- kumulation med andre projekter
- anvendelsen af naturressourcer
- affaldsproduktion
- forurening og gener
- risikoen for ulykker, navnlig under hensyn til de anvendte materialer og teknologier.

2. Projektets placering

Den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan blive berørt af projekter, skal tages i betragtning, navnlig:

- nuværende arealanvendelse
- naturressourcernes relative rigdom, kvalitet og regenereringskapacitet i området
- det naturlige miljøes bæreevne med særlig opmærksomhed på følgende områder:
  - a) vådområder
  - b) kystområder
  - c) bjerg- og skovområder
  - d) reservater og naturparker
  - e) områder, der er registreret eller fredet ved national lovgivning; særligt beskyttede områder udpeget af medlemsstater i henhold til direktiv 79/409/EØF og 92/43/EØF
  - f) områder, hvor de i fællesskabslovgivningen fastsatte miljøkvalitetsnormer allerede er overskredet
  - g) tætbefolkede områder
  - h) vigtige landskaber set ud fra et historisk, kulturelt eller arkæologisk synspunkt.

3. Kendetegn ved den potentielle miljøpåvirkning

De potentielle væsentlige virkninger af projekter skal ses i relation til de kriterier, der er anført under 1 og 2 ovenfor og navnlig under hensyn til:

- påvirkningens omfang (geografisk område og antallet af personer, der berøres)
- påvirkningens grænseoverskridende karakter
- påvirkningsgrad og -kompleksitet
- påvirkningens sandsynlighed
- påvirkningens varighed, hyppighed og reversibilitet.

BILAG IV

OPLYSNINGER I HENHOLD TIL ARTIKEL 5, STK. 1

1. Beskrivelse af projektet, herunder navnlig
  - en beskrivelse af hele projektets fysiske karakteristika samt arealanvendelsesbehovet under bygnings- og driftsfaserne
  - en beskrivelse af de væsentligste karakteristika for produktionsprocesserne, f.eks. type og mængde af anvendte materialer
  - et skøn efter type og mængde over forventede reststoffer og emissioner (vand, luft- og jordbundsforurening, støj, vibrationer, lys, varme, stråling, osv.) i forbindelse med driften af det foreslåede projekt.
2. En oversigt over de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, og oplysninger om de vigtigste grunde til valget under hensyn til virkningerne på miljøet.
3. En beskrivelse af det miljø, som i væsentlig grad kan blive berørt af det foreslåede projekt, herunder navnlig befolkning, fauna, flora, jord, vand, luft, klimatiske forhold, materielle goder, herunder den arkitektoniske og arkæologiske kulturarv, landskab og den indbyrdes sammenhæng mellem ovennævnte faktorer.
4. En beskrivelse (*) af, hvilke betydelige virkninger på miljøet det foreslåede projekt vil kunne få som følge af
  - tilstedeværelsen af projektet som helhed
  - anvendelsen af naturlige ressourcer
  - emissionen af forurenende stoffer, opståelsen af gener og bortskaffelsen af affaldsamt bygherrens angivelse af, hvilke metoder der er anvendt til forudberegningen af virkningerne på miljøet.
5. En beskrivelse af de foranstaltninger, der påtænkes med henblik på at undgå, nedbringe og om muligt neutralisere betydelige skadelige virkninger på miljøet.
6. Et ikke-teknisk resumé af de på grundlag af ovennævnte punkter fremsendte oplysninger.
7. En oversigt over eventuelle vanskeligheder (tekniske mangler eller manglende viden), som bygherren er kommet ud for i forbindelse med indsamlingen af de fornødne oplysninger.

(*) Denne beskrivelse bør anføre projektets direkte virkninger og i givet fald des indirekte, sekundære, kumulative, kort- og langsigtede, vedvarende eller midlertidige samt positive eller negative virkninger.

Til lovforslag nr. L 134. Skriftlig fremsættelse (9. december 1998)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (VVM-regler m.v.).

(Lovforslag nr. L 134).

Lovforslaget er en genfremsættelse af en del af det lovforslag, som jeg fremsatte den 4. februar 1998 (L 176), men som bortfaldt ved udskrivelsen af valget.

I det nu fremsatte lovforslag udelades de tidligere foreslåede bestemmelser om lokal Agenda 21 i region- og kommuneplanerne og om forbud mod tillæg til en kommuneplan, der ikke er revideret. Baggrunden for udeladelsen er, at der er indgået en aftale med Kommunernes Landsforening om nedsættelse af et udvalg om fornyelse i kommuneplanlægningen, som bl.a. skal overveje, hvordan reglerne om lokal Agenda 21 i planloven bør udformes, således at der både sker en styrkelse af det lokale Agenda 21-arbejde og en styrkelse af bæredygtighedsstrategien i amternes og kommunernes planer.

Det nu fremsatte lovforslag indeholder bestemmelser, der skal supplere VVM-reglerne med henblik på implementering af Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet. Der er foretaget nogle mindre tilføjelser, som er angivet i bemærkningerne til lovforslaget, men i øvrigt er de foreslåede bestemmelser de samme som i L 176.

Endvidere indeholder lovforslaget - ligesom L 176 - et forbud mod erhvervsudøvelse i de sommerhusområder, hvor anvendelsen af ejendommene ikke er fastlagt i en byplanvedtægt eller lokalplan, og nogle andre mindre ændringer.

Supplering af VVM-reglerne

Da EF's direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM) skulle implementeres, blev det besluttet at anvende regionplanproceduren og regionplanretningslinier som grundlag for de danske regler. Det skete i 1989 ved en ændring af de dagældende love om lands- og regionplanlægning og om regionplanlægning i hovedstadsområdet samt lov om miljøbeskyttelse.

Lovreglerne findes nu i planloven. De går ud på, at der skal tilvejebringes regionplanretningslinier for større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, og at redegørelsen for disse regionplanforslag skal indeholde en vurdering af de miljømæssige konsekvenser.

Miljø- og energiministeren er i loven bemyndiget til at fastsætte regler om, hvilke anlæg der er omfattet af bestemmelserne om VVM-vurdering, og, hvilke oplysninger redegørelsen til regionplanretningslinierne som minimum skal indeholde. Disse regler er fastsat i en bekendtgørelse.

Direktivet fra 1985 er blevet ændret ved Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet. Ændringerne indebærer, at der sker en vis udvidelse af, hvilke anlæg der skal være omfattet af VVM-reglerne. Disse bestemmelser vil blive implementeret ved en ændring af den nævnte bekendtgørelse.

Ved direktivændringen er der imidlertid også indført nogle bestemmelser, hvis implementering forudsætter en supplering af de gældende lovbestemmelser. En af de nye regler er en bestemmelse om, at de VVM-pligtige anlæg skal undergives et krav om en tilladelse, og at denne tilladelse ikke må gives, før VVM-vurderingen har fundet sted. De gældende danske bestemmelser om miljøtilladelser m.v. dækker ikke i

alle tilfælde, og de skal derfor suppleres. De nye regler indebærer, at også projekter, der i dag har en byggeret, fordi de er omfattet af en lokalplan, bliver omfattet af kravet om VVM-vurdering.

Derudover kræver det ændrede direktiv, at en række afgørelser i forbindelse med behandlingen af VVM-sagerne, som ikke efter de gældende regler skal offentliggøres, fremover skal offentliggøres.

I lovforslaget foreslås miljø- og energiministeren derfor bemyndiget dels til at fastsætte regler om, at de VVM-pligtige anlæg ikke må påbegyndes uden regionplanmyndighedens tilladelse dels til at fastsætte regler om offentliggørelse af regionplanmyndighedens beslutninger i forbindelse med behandlingen af VVM-sagerne.

Den foreslåede implementering af VVM-direktivet betyder, at der samtidig sker en vis implementering af Århuskonventionen (Konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutninger og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet), der blev underskrevet af miljø- og energiministeren på den 4. paneuropæiske miljøkonference i Århus 24.-25. juni 1998. Det skyldes, at der er et vist overlap imellem VVM-reglerne og Århuskonventionen. Men der er ikke hermed taget stilling til den en-

delige implementering af konventionen, og der kan derfor muligvis blive tale om en supplerung af reglerne på et senere tidspunkt.

Andre ændringer

I lovforslaget foreslås endvidere indført et forbud mod erhvervsudøvelse i de sommerhusområder, hvor anvendelsen af ejendommene ikke er fastlagt i en byplanvedtægt eller lokalplan. Efter de gældende regler kan kommunalbestyrelsen kun hindre erhverv i sådanne områder ved et forbud, der skal nedlægges, før virksomheden er etableret. Det har i praksis medført, at der er blevet etableret generende erhvervsvirksomhed i sommerhusområder, fordi kommunen ikke har nået at gribe ind med et forbud. Forslaget berører ikke den erhvervsudøvelse, der efter almindelige regler kan ske i en bolig.

Lovforslaget omfatter herudover nogle andre mindre ændringer af de gældende bestemmelser på områder, hvor der er konstateret et praktisk behov for en præcisering eller supplerung af reglerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, skal jeg anbefale Folketingets velvillige behandling af forslaget.